

jo udtrykkeligt i loven, at den skulle revideres i folketingsåret 1965-66. Revisionen var allerede én gang blevet udsat, idet den oprindeligt skulle have fundet sted i 1964-65. Men det var Ministeriet for Grønlands skøn, at man ikke havde nogen mulighed for at komme igennem med et forslag om, at revisionen skulle udsættes.

I øvrigt viste drøftelserne i såvel udvalget som landsrådet, at der var ved at ske et skred i landsrådsmedlemmernes opfattelse i dette spørgsmål. Det havde allerede vist sig under forhandlingerne med færingerne, og det havde nu vist sig igen under behandlingen af selve erhvervsloven, der jo var langt mere vidtgående end det, hvorom forhandlingerne med færingerne havde drejet sig om, der jo nemlig kun var en overenskomst, som skulle gælde nogle år. Imidlertid ville de i landsrådet faldne udtalelser blive gjort bekendt for såvel ministeren og regeringen som for de to folketingsmedlemmer og Folketinget. Hvis landsrådet vedtog udvalgsbetænkningens flertalsudtalelse, havde man dermed givet udtryk for, at man var positivt indstillet over for en åbning, men at man var usikker. Man var usikker med hensyn til, om det ville være muligt samtidig at gennemføre de begrænsninger, som alle fandt endnu var absolut nødvendige til beskyttelse af det svage grønlandske fiskeri og fangernes interesser. Det havde ikke og ville ikke have været muligt hverken for ministeriet eller for landsrådet at få klarhed over disse problemer inden for den tid, der havde været til rådighed.

Ministeriets forslag byggede på den anbefaling, som var vedtaget af G-60, men de i landsrådet faldne udtalelser viste, som nævnt et skred hen imod en ændring af selve princippet. Folketinget skulle nu behandle lovforslaget, men man kunne ikke nu sige, om det ville fortolke landsrådets udtalelser, således at revisionen blev udsat, uden at der blev foretaget en realitetsdrøftelse af lovbestemmelserne, men det var ganske klart, at ministeren for Grønland på baggrund af de faldne udtalelser måtte tage op til overvejelse, om han i Folketinget ville stille forslag om en udsættelse af revisionen, og under alle omstændigheder ville landsrådets behandling af sagen, således som det var kommet til udtryk både under forhandlingerne i selve landsrådet og i udvalget, blive

bekendt for Folketinget, som ville lægge stor vægt på landsrådets ord. Formanden ville med disse ord anbefale landsrådet at vedtage udvalgsflertallets indstilling, idet han samtidig gjorde opmærksom på, at der i den følgeskrivelse, som landsrådets formand medede gav til ministeriet, ville blive gjort nøje rede for de faldne udtalelser og deres baggrund.

Dette forslag vedtoges uden yderligere bemærkninger.

Man gik derefter over til at behandle udvalgsbetænkningens indstilling vedrørende kapitel II, om udøvelse af næringsvirksomhed.

Det vedtoges uden afstemning, at der i loven fortsat skulle være et bopælskrav, idet man herved foreløbig så bort fra spørgsmålet om længden af det forudgående ophold.

Man gik derefter over til at behandle udvalgsbetænkningens 2 indstillinger vedrørende spørgsmålet om længden af det før indgivelse af næringsbrevsanmeldelse forudgående ophold i Grønland på henholdsvis som hidtil 6 måneder og 12 måneder.

Jørgen Olsen udtalte, at det af betænkningens ordlyd fremgik, hvorfor han havde villet fastholde kravet om fast bopæl i Grønland som betingelse for opnåelse af næringsbrev. Det var ligeledes nævnt, at det hidtidige krav om 6 måneders forudgående bopæl i Grønland efter hans opfattelse var uden betydning som middel til at opnå, hvad man ønskede med et sådant krav. Han havde i udvalget stillet forslag om, at der skulle kræves forudgående ophold af forskellig længde for de forskellige erhverv af dem, som ønskede at drive næring i Grønland, idet han endda var gået så vidt som til at kræve 5 års forudgående ophold før opnåelse af næringsbrev i visse erhvervsgrøner. Men da man havde ladet ham forstå, at et sådant forslag ville blive meget vanskeligt at gennemføre, havde han indskrænket sine ønsker. Han ville dog tilføje, at han fandt 1 års kravet om forudgående ophold for lille, men under hensyn til de vanskeligheder, yderligere krav kunne tænkes at støde på, bl. a. i Folketinget, ville han lade sig nøje med 1 år.

Peter Jensen erklærede sig enig med det af Jørgen Olsen og Alibak Josefsen stillede forslag.

Jørgen Poulsen var både enig og uenig. Der var visse former for næring, som kunne